

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e80637/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

veret de ene eller med frembrænde, og de nødvendige bestemte tilførelse og forfølgelse. Kommer nu her til, at af de Udværelse, der særlig fremkommer ind i Amerika og besidde det nye Stater, den Herre Deel findes blot ved Begyndelsen efter timelig Forbedelse, og en Deel vedhænger medbringer Udvalgte, som ikke have fundet Rum her i Europa, men ere færdige i Konflikten med de heroverende gamle Staters Røst, saa finder jeg det en meget rimelig Forklaring af, at Valgretten i Amerika ofte bemærkes mindre betydelig, og jeg tror, at det samme omtrent vilde være Resultatet, hvad enten den var almindelig eller ikke. Man kan altsaa vistnok fra Amerika hente et Argument for Lovsammehedens Gyldighed og Konsekvens, det det netop i en saa ny Stat, der har saa flere Ulemper at kæmpe imod, bør beholde ferret; men jeg tror ikke, at man derfor kan hente noget Bevis for, at den almindelige Valgret er fordelagtig. Det forekommer mig da ogsaa temmelig naturligt, at det der efter kan hende, at Medlemmer af Repræsentanthuset ikke kunne straffe rigtigt, — hvilket foretræk er meget mindre vigtigt, end at de kunne læse fornuftigt, — og endnu mindre forunderligt er det, om der af og til opstaaer Konflikter mellem dem, som før til Uvælske. Forfaaend disse indledende afgjorte ved Eftervaaden, som den ærte Rigsdagmand har hentydet til, kan man ikke sige, at disse Ulemper er demerstrativ, det er snarere et arisokratiske (Værd). Paa den anden Side har den ærte Rigsdagmand bemærket noget, som jeg anser for en ligesaa god Rensgjerning, som den her omtalte. Han har bemærket, at en høj Valg-Grens sættedes her fremadtil Døden og Angreb paa Formaaen. Jeg vil saare herpaa med et Spørgsmaal. Jeg vil spørge om, hvor og under hvilken Valgret, at de bedstede embedsmyndigheder kommunalt og lokalitets Hæder ere oplysende, forplante og tilfødt verdet til en Samfundets fremværende Styrelse? Kan man dertil svare mig, at dette er det i Frankrig og under en Valgret, som begrænsede Valgretten ved en Græns af 200 Francs eller 70 Mark i særlig Stet (Her! Her!). Jeg vil dernæst spørge den ærte Rigsdagmand: hvilken Indvirkning den almindelige Valgrets Indførelse i det franske Samfund foretog sig imod at have haft paa disse sidste Rædsomme, paa deres Ansættelse og Udværelse i Publikum? Den ærte Rigsdagmand vil da sikkert have bemærket, at disse Rædsommers Tilhængere vistnok have faaet deres Hovedsætning ind i den franske Nationalforsamling; men det er saa langt fra, at dette har været en Uværd, eller, at det har ført til disse Rædsommers forfæltede Stet; det har tværtimod ført til deres Nederlag, (Her! Her!) thi derved ere de bleve undergivne den offentlige Diskussion og Hæder; (Her!) Frankrigs ypperste Statsmand have derved faaet Lighed til at betyde og gjendrive dem. Men det er før længe sig omkring i Mærke iagttænne Smaaablad og Smaaaffærer, naadte de Dag for Dag flere Forretninger; nu haare deres Tilhængere samfattede og overvædet daglig med Spot og Foragt. Den hele Græns har vel ikke affødt disse Hæder, thi de ere vistnok opstaaede af flere samvirkende Karinger og bydere liggende Stet, men den har dog ved Siden af sig laadet disse forværedede Rædsomme opvære til en særlig Mægt; den almindelige Stemmeret derimod har haft den. (Her! Her!) Jeg tror derfor, at der ikke er mindre Grund til at søgte før, at den almindelige Stemmeret hos os skulde have den mestværdige Virkning af, hvad den synes at have haft i Frankrig, at den her, hvor vi kun hende disse Rædsomme af Ravn, skulde fremfalde dem, og at den skulde føre til, hvad der er kaldet „en almindelig Rindring under legale Former.“ Jeg maa her bemærke, at dette Udtryk ofte er blevet brugt af de Venstretede, naar der stete Indgærd i deres Hæder, og om Forankalningerne, som faaet den forsværgede Samtid som Efterveenden har fremstillet som gode og gavnlige, som retfærdige og billige. (Her!) Jeg vil erindre om, at da Frederik den Otte i Aarene 80 og 90 indførte de Landreformer, som nu med Rette anføres som den franske Hæde i hans Krone, da raadte de jødelige Lovgiverne hest paa Rindring under legale Former.“ (Her!) Og det er saa langt fra, at jeg tror det var i Gaar, at jeg læste i et meget udbredt Blad, der skrev at haare i Forbindelse med indførelsen af disse Rædsomme, og Beskrivelsen over en ganske ny Forankalning af den betydelige Indværdningsminister, særlig Hæderstillet af en Commission, som skal give Betænkning over nogle Reformen i Landbesiddelsesloven, at jeg læste en Skildring, siger jeg, der utværdig betegnede disse

Forankalning som Overgangen til en Rindring under legale Former“ (Her! Her!). Jeg tvivler derfor aldeles ikke om, at den almindelige Valgret hos os vil medføre Resultater, det til en vis Tid og fra visse Stet vilde belægget med dette Ravn; men hvad jeg her vil tvivle om, det er, at de ville føre disse Dem og af Efterfølgende vil forberede den.

Den ærte Rigsdagmand for Rindring ind i Det Distrikt (Her!) har ogsaa, om ikke med Ord, saa dog med en talende Udværelse erindret mig som Hjemmelmand for, at den almindelige Valgret skulde være ubetalt ferlig. Jeg tror ikke, den ærte Rigsdagmand har Ret til at bemærke mine tidligere Betænkninger paa denne Raad. Alle frie Former og Systemer medføre deres Forer og Mæder, og det kommer fornemmelig an paa at finde, hvor Fortællene ere stærk og de efter at vælge de gode og gavnlige Stet. Jeg tror, at jeg tidligere med saa stor Styrelse har udtalt mig om den almindelige Valgrets gode og gavnlige Stet, at jeg mindst kunde vente at blive erindret som Hjemmelmand for denne Forliged. Den samme ærte Rigsdagmand har brugt en anden Betænkning, som foranlediger mig til endnu en Bemærkning. Han har sagt, at Valgloven af 7de Juli ferlige har ikke er bindende for Rigsforsamlingen; forsaavidt har han vistnok Ret deri, at den umuligen kan minge en bestemt afsluttende Overveelsing, især naar denne ikke har haft Lighed til at udtale sig tidligere; men jeg kan ikke negte, at det for mig ligger et moralsk Baand i denne Anordning. Jeg vil nemlig erindre om, at Regeringen ikke udtalte Valgloven af 7de Juli blot efter sin egen Raadslagning, men at den ferligede den for Stænderne for at ferligere sig om Rationens Samtykke. (Her!) Naar nu Eoden, efterat Stændernes Beslut er indbrøgt, er ubkommen, naar Regeringen paa sin Side haare anset, at Hædet vilde hente sig tilfødsstillet ved en fasten Røst, og Hædet man paa sin Side anset at haare et Beslut om en fasten. Det forekommer mig derfor virkelig i denne Valgret at ligge et Baand, om ikke, som sagt, med Hensyn paa en bestemt afsluttende Overveelsing, saa dog naar et blot indværdet Stet kunde være tilbøjelig til at ferandere eller rette paa Resultatet.

Hvad den samme ærte Rigsdagmand har anført om Gens og Lovsammehedens tiligjend den ærte Rigsdagmand for Hæden og den sidste Taler, forekommer mig ikke at indeholde meget nyt eller noget, der egentlig kan styrke det af dem ferligede Genssammehed; og da jeg vedtænke ikke tror, at dette Spørgsmaal interessere Rigsforsamlingen i nærværende Stet, skal jeg derfor ikke videre indlade mig derpaa. Forsaavidt indtænder den ærte Rigsdagmand for Rindring ind har paaberaadt sig den norske Constitution som det Mærke, vi hellere maatte efterligne, kan jeg meget godt ferliere mig, at han, som iagttænke et langt og hæderligt politisk Liv nærmest har haat denne Forsætning til Døden, nu i nærværende Stet ikke er tilbøjelig til at opgive den Tænde, at den System er at fertræffe. Mere har det naadte mig, at Rigsdagmanden for Hæden (Her!), der, saavidt jeg ved, er Normand af Hædet, og vil med den ferlige Dyrskthædet har fulgt den norske Statsforfatnings Udvikling, at han har faaet anføre den norske Forfatning som den, der ferligede Rindringens derved Interesser. Det er det sandt, at den norske Constitution giver Rindringene en Ledelse af den hele Repræsentation; men det er ligesaa vist, at denne ferlige Repræsentation ikke har fermaat at ferliere Rindringens Interesser. Noget hele Statslovgivning, der har laadet Hæderne dert fra Grundlovsbøddene og lagt dem paa Hædet og Røsting, er Verdit nok fer, at selv en saa stærk Repræsentation, som ikke engang nærværende Minoritetsstemmer bringer i Forlag, ikke har faaet ferligede Rindringens Interesser, som at, forsaavidt man fra den norske Forsætning vil hente noget Argument med Hensyn til Rindringens ferligede Repræsentation, synes jeg, man snarere derfor kan faare det derved, end derfor.

Betænkning: Jeg anførte fer at give et Par Spørgsmaal til den ærte Forlagsstiller. Forlagsstilleren ferliere 4 Medlemmer af Hædet; men vi haare, forsaavidt jeg har ferliert, i Begreb med at indføre Repræsentation, og enhver Religion ferliere altsaa sin Hædet. Nu vilde jeg spørge den ærte Forlagsstiller, om han mener, at disse 4 Medlemmer skulde sammensættes af de ferligede Hædet, som ferligede til at være ligebetydende